

Ана Александрова

Късна есен

Навярно натежали от позлата,
окапват на дърветата листата...

Гората, ах, горката – оголява,
без дреха мръзне, плахо се смълчава.

А хорът птичи? Може би замина,
или замлъкна – болен от ангина.

Разнася ехо съскащата песен
на злия вятър: есен, есен, есен...

Препускат гневно облаците сиви,
развели, разпилели тежки гриви...

А нивите сънуват: Иде зима.
Ще падне сняг. Кожух за тях ще има.

КРАЙ

© Ана Александрова

Набиране: moosehead, 2009

Издание:

Празничен календар на българчето

ИК „Парнас“, Русе

Текст и съставителство: Надя Петрова, Пламен Абаджиев

Художник: Огнян Балканджиев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12416>]